Dosarul civil Nr. 2-482/2026
2-22097594-09-2-12022026

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

25 **martie** **2026**
mun.Bălți

Judecătoria Bălţi sediul central Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Snejana Dubceac
Grefier Maria-Luiza Repeșco
Cu participarea
Avocatului Anatolie Janu

examinînd în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Monastîrschi Ian împotriva ÎS „Staţiunea Tehnologică Experimentală Bălți”, în calitate de intervenient accesoriu Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la obligarea emiterii actului de demisie, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral

A c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

1. La 06 iulie 2022 reclamantul Monastîrschi Ian a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălți” în proces de insolvabilitate, privind emiterea deciziei de acceptare a demisiei, încasarea restanței la salariu, plăților suplimentare pentru fiecare zi de întârziere şi încasarea prejudiciului moral.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, în perioada 21.12.2016-06.02.2021 a activat în funcție de administrator al ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălţi”. La finele anului 2017, întreprinderea-pârât a început să întâmpine anumite probleme la plata datoriilor scadente față de terți, inclusiv a creanțelor fiscale.
3. Prin hotărârea Judecătoriei Fălești din 02.05.2018, a fost admisă cererea înaintată de SRL „Dinagri-M” şi intentată procedura de insolvabilitate faţă de debitorul ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălţi”, cu desemnarea administratorului autorizat Gherman Andrei în calitate de administrator al insolvabilităţii. Ulterior, în această funcție, a fost numită administratorul autorizat Odagiu Mariana, care şi exercită până la zi atribuțiile administratorului al insolvabilității întreprinderii pârât.
4. Indică că, după intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de ÎS „Staţiunea Tehnologoco- Experimentală Bălţi”, administratorul al insolvabilităţii a fost obligat de instanţa să preia în posesie şi administrare toate bunurile ce aparţin masei

debitoare ale debitorului. Ca urmare, atribuțiile fondatorului în calitate de angajator (Ministerul Agriculturii şi Industriei Alimentare), prin care reclamantul Monastîrschi Ian a fost angajat în funcţie de conducător al debitorului (ultimul contract nr.13 din 21.03.2017), au fost preluate în mod automat de administratorul numit al insolvabilității. Astfel, relațiile de muncă cu Monastîrschi Ian în fapt au continuat mai departe, însă cu limitarea competenței acestuia, în special la reprezentarea debitorului, luarea deciziilor de sine stătător şi semnarea actelor juridice.

5. Relevă că, ținând cont de faptul că începând din vara anului 2020 întregul personal al întreprinderii solvabile, inclusiv şi reclamantul, a început să întâmpine rețineri la primirea salariilor, fapt ce negativ se răsfrângea asupra drepturilor patrimoniale ale acestora, iar promisiunile lunare ale administratorului insolvabilităţii Odagiu Mariana aşa şi rămâneau la nivelul discuțiilor, la data de 06.02.2021 Monastîrschi Ian a depus cerere de demisie, care a fost primită personal de către administratorul Odagiu Mariana.

6. Menționează că, de după data menționată, necotând la mai multe întâlniri, discuții, sunete, avute cu/în adresa administratorului insolvabilităţii al pârâtului şi alte acţiuni întreprinse de reclamant în vederea clarificării situaţiei cu demisia sa, obţinerii deciziei de încetare a raporturilor de muncă, obţinerii remuneraţiei cuvenite datorate, precum şi a certificatelor de salarizare şi datorii formate, nu a fost posibil de realizat. Administratorul insolvabilităţii Odagiu Mariana de la răspunsuri pe aceste chestiuni se eschiva. În consecinţă, Monastîrschi Ian a fost nevoit să depună în adresa administratorului insolvabilităţii ÎS „Staţiunea Tehnologoco Experimentală Bălţi" mai multe cereri, prin intermediul ÎS „Poşta Moldovei", cu scrisori recomandate: la data de 21.09.2021 şi la data de 07.03.2022 - toate fiind recepţionate de administratorul pârâtului. Nici de aceasta dată, răspunsul de la pârât nu a parvenit. Adresările către Inspecția Teritorială de Muncă Bălţi la fel nu au dat careva rezultate efective, or, deşi aceştia inițial au recunoscut că drepturile reclamantului au fost încălcate prin nesoluționarea cererii de demisie, însă ulterior, au sugerat adresarea în instanţa de judecată în vederea soluționării litigiului apărut. Chiar şi adresarea avocatului reclamantului din data de 29.04.2022, în vederea obţinerii actelor de activitate a lui Monastîrschi Ian în ÎS „Staţiunea Tehnologoco- Experimentală Bălţi", nu a dat careva rezultate pozitive. Ca urmare, inacţiunile administratorului insolvabilităţii Odagiu Mariana pe chestiunile ridicate, care au o importanţa majoră pentru reclamant, impun adresarea acestuia în instanţa de judecată.

7. Reține că, atât salariul pentru ultimele luni de activitate la ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălţi" (august 2020-06.02.2021), indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă (octombrie 2020 şi decembrie 2020), cît şi compensația pentru concediul de odihnă anual nefolosit, Monastîrschi Ian, la ziua încetării relațiilor de muncă, nu a primit. Indică că, actualmente, sumele concrete nu pot fi numite din motivul neeliberării informației respective de către pârât, deşi în mod oficial au fost solicitate de câteva ori. Astfel, acestea au fost calculate în mod indirect, prin solicitarea şi obținerea informației de la organele de asigurări sociale, în baza contului personal de asigurări sociale a reclamantului.

8. Menționează reclamantul Monastîrschi Ian că, pentru luna august 2020 - salariul neprimit, ce a fost reflectat în sistemul CNAS, constituie suma de 7840 lei; pentru luna septembrie 2020 - salariul neprimit constituie suma de 7840 lei; pentru luna octombrie 2020 - salariul neprimit constituie suma de 3920 (712,73 + 3207,27) lei; pentru luna noiembrie 2020 - salariul neprimit constituie suma de 7840 lei; pentru luna decembrie 2020 - salariul neprimit constituie suma de 3563,64 lei; pentru luna februarie 2021 - salariul neprimit constituie suma de 5880 lei, în total - 36 883,64 lei. Astfel, la data depunerii acțiunii, datoria pe salariul neachitat faţă de Monastîrschi Ian, pentru perioada 01.08.2020 - 06.02.2021, constituie suma de 36 883,64 lei.

9. Mai indică că, nici îndemnizația datorată pentru incapacitate temporară de muncă (buletin de boală) pentru lunile octombrie 2020 şi decembrie 2020, în sumă de 1855,75 lei (947,63 lei + 908,12 lei), nu a fost achitată faţă de Monastîrschi Ian.

10. Concluzionează reclamantul și asupra dreptului la repararea prejudiciului cauzat, care coroborează cu obligaţia angajatorului în acest sens - suplimentar 0,3 la sută din suma neplătită în termen, pentru fiecare zi de întîrziere.

11. Mai susține reclamantul că, s-a eliberat din serviciu la data de 06.02.2021, cînd şi urmau a fi efectuate toate achitările în folosul acestuia. Astfel, cum a menţionat mai sus, datoria pîrîtului pe plăţile salariale de bază faţă de Monastîrschi Ian, la data de 06.02.2021, a constituit sumă de 36 883,64 lei, iar datoria pentru îndemnizaţia neachitată pentru incapacitate temporară de muncă, către aceeaşi data, a constituit sumă de 1855,75 lei, în total sumele datorate sunt 38 739,39 lei. La rîndul său, plăţile suplimentare la ziua de 07.07.2022 constituie 55 552,29 lei, conform calculului anexat la prezenta cerere.

12. Totodată, consideră că prin neemiterea la timp a deciziei de acceptarea demisiei, neaducerea acesteia la cunoştinţa reclamantului, neachitarea plăţilor cuvenite la eliberarea, a avut loc şi o vătămare a drepturilor personale nepatrimoniale reclamantului Monastîrschi Ian privind integritatea morală, iar mărimea lor se apreciază de reclamantul în mărime de 10000 lei, ce corespunde suferinţelor morale provocate reclamantului pe parcursul practic a doi ani calendaristice de la neachitarea salariului datorat.

13. Reține reclamantul Monastîrschi Ian că, din aprilie anului 2020 a ieșit la pensie. Are vârsta de 65 ani, în plus, la zi, mai suferă de anumite boli, ca urmare a consecințelor deținerii gradului de dizabilitate. Prin urmare, banii câștigați de reclamantul Monastîrschi Ian în perioada activării la ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălţi” urmau a fi îndreptate pentru ameliorarea stării de sănătate.

14. Solicită reclamantul: obligarea ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălți” de a emite decizie de acceptare a demisiei lui din 06.02.2021, încasarea salariului neachitat pentru perioada 01.08.2020-06.02.2021 în sumă de 36 883,64 lei, a indemnizației neachitate pentru incapacitate temporară de muncă pentru lunile octombrie 2020 și decembrie 2020 în sumă de 1 855,75 lei, a plăților suplimentare de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere a achitării salariului și indemnizației pentru buletin de boală în sumă de 55 552,29 lei, a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei

pentru neemiterea la timp a deciziei de acceptare a demisiei și neachitarea la timp a salariului, încasarea cheltuielilor de judecată.

15. La data de 11.07.2023 reclamantul a depus o cerere de concretizare a pretențiilor în care a menționat că, printre cerințele formulate inițial, în special, se regăsește solicitarea sub nr.4, prin care reclamantul solicită încasarea de la ÎS „Staţiunea Tehnologico Experimentală Bălţi" în folosul său salariul neachitat pentru perioada 01.08.2020 - 06.02.2021, în sumă de 36 883,64 lei. Astfel, atenționează că, datoria pe salariul solicitat a fost stabilită în mod indirect, prin solicitarea informației respective de la CNAS, or, toate solicitările în acest sens la pârât, nu au fost încununate cu succes. Abia prin intermediul şi cu concursul instanției de judecată au fost obținute acte ce țin de activitatea reclamantului Monastîrschi Ian în cadrul ÎS „Staţiunea Tehnologico- Experimentală Bălţi", printre care sau regăsit două certificate cu două sume diferite referitor la datoria faţă de reclamant. Astfel, abia după expunerea părţilor şi ascultarea poziției părții pârâte, a fost posibil, la etapa punerii întrebărilor, de clarificat diferența dintre aceste două certificate prezentate şi, de identificat datoria reală faţă de Monastîrschi Ian. Ca urmare, reprezentantul pârâtului ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălţi" a menționat că datoria pe salariu față de reclamantul este mai mare decât cea solicitată prin acțiunea şi include inclusiv salariul calculat dar neachitat pentru luna iulie 2020 în mărime de 7840 lei.

16. Menționează că, la caz, se atestă necesitatea de a mări cuantumul pretenției ce ține de salariul neachitat lui Monastîrschi Ian, și aceasta mărire, potrivit normelor invocate în partea de sus, nu se consideră modificarea acțiunii, iar ca urmare poate fi făcută oricând, inclusiv si la faza de examinare a cauzei.

17. În circumstanțele create, ținând cont de faptul că aceasta informația neclară putea fi clarificată doar la etapa procesuală de punerea întrebărilor pârâtului, consideră necesar de a concretiza acțiunea (solicitarea sub nr.4) după cum urmează: a încasa de la ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălti" în folosul reclamantului salariul neachitat pentru perioada 01.07.2020 - 06.02.2021, în sumă de 44 723,64 lei.

18. În această ordine de idei, reclamantul, în baza art.56, 60 din CPC concretizează cerințele sale, care sunt: 1.A admite cererea pe deplin, ca întemeiată; 2.A obliga ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălţi" de a emite decizie de acceptare a demisiei reclamantului Monastîrschi Ian din 06.02.2021; 3. A obliga ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălţi" de a aduce decizie de acceptare a demisiei la cunoștința reclamantului Monastîrschi Ian sub semnătură; 4. A încasa de la ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălţi" în folosul reclamantului salariul neachitat pentru perioada 01.07,2020 - 06.02.2021, în sumă de 44 723,64 lei; 5. A încasa de la ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălţi" în folosul reclamantului îndemnizația neachitată pentru incapacitate temporară de muncă, pentru lunile octombrie 2020 şi decembrie 2020, în sumă de 1855,75 lei; 6. A încasa de la ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălţi" în folosul reclamantului plățile suplimentare de 0,3 % pentru fiecare zi de întârziere achitării salariului şi indemnizației pentru buletin de boală, în sumă de 55 552,29 lei; 7. A încasa de la ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălţi" în folosul reclamantului prejudiciului

moral pentru neemiterea la timp a deciziei de acceptare a demisiei şi neachitare la timp a salariului, în sumă de 10 000 lei.

19. Prin încheierea protocolară din 18 aprilie 2024 a fost dispusă atragerea în proces a Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare ca fiind organ de fondare a întreprinderii pârâte ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălţi”.

20. La 12 februarie 2026 prin intermediul PIGD cauza nominalizată a fost repartizată judecătorului Snejana Dubceac în mod automat-aleatoriu.

21. Prin încheierea din 26 februarie 2026 a fost acceptată în procedura contencioasă cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Monastîrschi Ian împotriva ÎS „Stațiunea Tehnologică Experimentală Bălți”, în calitate de intervenient accesoriu Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la obligarea emiterii actului de demisie, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral.

22. În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Monastîrschi Ian, avocatul Janu Anatolie a susținut cererea inițială și cea de concretizare, solicitând admiterea integrală din motivele de fapt și de drept invocate. La fel, a specificat că mai multe cereri au fost depuse în adresa lichidatorului întreprinderii pârâtei, însă acestea au rămas fără răspuns.

23. Reprezentantul pârâtului, ÎS „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Băți”, lichidatorul Odagiu Mariana în cadrul ședinței de judecată a solicitat respingerea acțiunii în latura cerințelor privind emiterea ordinului de eliberare din funcție de director a reclamantului Monastîrschi Ian ca fiind neîntemeiată. Suplimentar a invocat că semnarea ordinului de concediere nu este obligația sa, această obligație revenind comitetul creditorilor.

24. Reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția Proprietății Publice (Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare), fiind legal citat prin intermediul poștei electronice înregistrate pe portalul oficial, nu s-a prezentat în ședința de judecată.

25. La caz, instanța reține că potrivit prevederilor art. 102 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, Instanţa înştiinţează prin citaţie participanţii la proces, martorii, experţii, specialiştii şi interpreţii privitor la locul, data şi ora şedinţei de judecată sau la locul, data şi ora efectuării unor acte de procedură. În cauzele de urgenţă, participanţii la proces, martorii, experţii, specialiştii şi interpreţii pot fi înştiinţaţi sau chemaţi în judecată prin telegramă, prin telefon şi la adresa electronică înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor sau prin alte mijloace care să ateste înmînarea şi primirea înştiinţării sau citaţiei.

26. Potrivit prevederilor art. 205 alin.(4) CPC, dacă instanţei judecătoreşti nu i s-a comunicat motivul neprezentării în şedinţă de judecată a participantului la proces citat legal sau dacă instanţa consideră neîntemeiat motivul neprezentării, pricina se examinează în absenţa acestuia.

27. Având în vedere norma enunțată mai sus, raportată la situația de fapt, precum și ținând seama că, intervenientului accesoriu Agenția Proprietății Publice (Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare) a fost citat legal prin intermediul adresei electronice înregistrate în Programul integrat de gestionare a dosarelor, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa participantului neprezent.

Aprecierea instanței de judecată.

28. *Audiind participanții prezenți la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată înaintată de către Monastîrschi Ian către ÎS „Staţiunea Tehnologică- Experimentală Bălți" cu privire la obligarea emiterii actului de demisie, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral urmează a fi admisă parțial din următoarele considerente.*

29. În conformitate art.5 alin.(1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

30. Potrivit art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

31. Potrivit art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. În conformitate cu art.121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

32. În conformitate cu prevederile art.239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

33. Iar, potrivit art.130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

34. Potrivit art.43 alin.1 al Constituţiei Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiţii echitabile şi satisfăcătoare de muncă, precum şi la protecţia împotriva şomajului.

35. Conform prevederilor art.4 Codul Muncii, raporturile de muncă şi alte raporturi legate nemijlocit de acestea sunt reglementate de Constituția Republicii Moldova, de prezentul cod, de alte legi, de alte acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, şi anume de: a) hotărârile Parlamentului; b) decretele Președintelui Republicii Moldova; c) hotărârile şi dispozițiile Guvernului; d) actele referitoare la muncă emise de Ministerul Sănătății, Muncii şi Protecției Sociale, de alte autorități

centrale de specialitate, în limita împuternicirilor delegate de Guvern; e) actele autorităților publice locale; f) actele normative la nivel de unitate; g) contractele colective de muncă şi convențiile colective; precum şi h) de tratatele, acordurile, convențiile şi alte acte internaționale la care Republica Moldova este parte.

36. La caz, se constată că problema de drept în prezenta acțiune este raportată la normele de drept material cu privire la demisie, încasarea salariului neachitat, obligația angajatorului de a achita îndemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, a plăților suplimentare pentru întârzierea achitării salariului, aspecte reglementate de Codul Muncii.

37. Potrivit art.58 alin.(3) din Codul Muncii, În cazul în care contractul individual de muncă nu a fost perfectat în formă scrisă, acesta este considerat a fi încheiat pe o durată nedeterminată şi îşi produce efectele din ziua în care salariatul a fost admis la muncă de către angajator sau de către o altă persoană cu funcţie de răspundere din unitate, abilitată cu angajarea personalului. […].

38. Conform art.81 alin.(3)-(4) Codul Muncii, Contractul individual de muncă poate înceta: a) în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor (art.82, 305 şi 310); a1) prin acordul scris al părţilor (art.821); b) la iniţiativa uneia dintre părţi (art.85 şi 86). În toate cazurile menţionate la alin.(1), ziua încetării contractului individual de muncă se consideră ultima zi de muncă.

39. În temeiul art.83 alin.(3)-(5) Codul Muncii, Contractul individual de muncă pe durată determinată încheiat pentru perioada îndeplinirii obligaţiilor de muncă ale salariatului al cărui contract individual de muncă este suspendat sau care se află în concediul respectiv (art.55 lit.a)) încetează în ziua reîntoarcerii acestui salariat la lucru. Dacă, la expirarea termenului contractului individual de muncă pe durată determinată, nici una dintre părţi nu a cerut încetarea lui şi raporturile de muncă continuă de fapt, contractul se consideră prelungit pe durată nedeterminată. Contractul individual de muncă pe durată determinată poate înceta înainte de termen în cazurile prevăzute la art.82, 821, 85 şi 86.

40. În cadrul examinării cauzei s-a stabilit că, prin Ordinul nr.694-p din 14.12.2016 emis de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al RM s-a numit reclamantul Monastîrschi Ian, în funcția de administrator interimar al ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți” începând cu 21.12.2016 până la 20.03.2017. (f.d.89, Vol. I)

41. În același sens, în scopul executării ordinului din 14.12.2016 a fost emis și ordinul intern de către administratorul ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți” Ciolacu Mihail nr.115-p din 20.12.2016, fiind totodată efectuate înscrierile în fișa personală a reclamantului Monastîrschi Ian. (f.d.83, 88, Vol. I)

42. La fel, prin contractul nr.13 din 21.03.2017, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al RM (în calitate de fondator), a desemnat reclamantul Monastîrschi Ian în calitate de administrator interimar al pârâtului ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți”, fiind împuternicit cu conducerea și administrarea acestuia. (f.d.11-13, Vol. I)

43. Ulterior, în privința reclamantului Monastîrschi Ian, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Regionale și Mediului al RM a emis ordinul nr.80-p din 22.12.2017, prin

care raporturile de muncă în funcția de administrator interimar, s-au încetat, fiind numit în funcția de administrator Ion Parea începând cu 22.12.2017. (f.d.90, Vol. I)

44. În continuare instanța constată că, prin Hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Făleşti din 02 mai 2018 a fost admisă cererea introductivă înaintată de SRL „Dinagri-M" și intentată față de ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți", procedura de insolvabilitate, iar ca administrator al insolvabilității a fost desemnat administratorul autorizat Gherman Andrei. (f.d.14, Vol. I)

45. Potrivit ordinului 1-C din 05.06.2018 al administratorului insolvabilității Gherman Andrei, în legătură cu intentarea procesului de insolvabilitate față de pârât s-a suspendat activitatea organelor de conducere a acestuia, inclusiv s-a dispus interzicerea prestării muncii de către organele de conducere a ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți" fără acordul expres al administratorului insolvabilității, s-a încetat efectuarea calculului plăților salariale și a altor sporuri sau plăți de către angajator în privința lui: Ion Parea- administrator desemnat de fondator, Bergher Maria- contabil șef și Monastîrschi Ian- administrator interimar destituit și desemnat reprezentant al debitorului, totodată persoanele menționate s-au obligat de a transmite toate bunurile care le-au primit în legătură cu exercitarea funcție, inclusiv acte primare, documente contabile, ștampile și alte bunuri. (f.d.84, Vol. I)

46. Totodată, probatoriul cauzei atestă că, reclamantul Monastîrschi Ian a fost restabilit în funcția de administrator al pârâtului ÎS „Stațiunea Tehnologico Experimentală Bălți" începând cu 22.12.2017, prin ordinul nr.73 din 27.09.2018 al administratorului insolvabilității Gherman Andrei, în temeiul hotărârii judecătorești nr. 09.07.2018. (f.d.85, Vol. I)

47. Potrivit cererii de concediu anual a reclamantului din 04.12.2019, a fost emis ordinul administratorului insolvabilității Gherman Andrei nr.59 din 09.12.2019, prin care s-a acordat lui Monastîrschi Ian concediul ordinar începând cu 09.12.2017 până la 09.01.2020, pentru perioada de activitate de la 22.12.2017- 22.12.2018, fapt consemnat și în fișa personală a reclamantului. (f.d.82, 86, 87, Vol. I)

48. Mai constată instanța că, administratorul insolvabilității ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți", Gherman Andrei prin încheierea din 11 decembrie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul Central a fost destituit cu desemnarea în funcţia de administrator al insolvabilității a ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălţi", a administratorului autorizat Odagiu Mariana, deținător de autorizație nr.34 din 14.01.2015, faptul desemnării acesteia în funcția dată se confirmă și prin extrasul din Registrul electronic de Stat al persoanelor juridice. (f.d.33-34, Vol. I)

49. La data de 21.09.2021 reclamantul s-a adresat către Administratul Odagiu Marina cu o cerere privind informarea sa referitor la etapa examinării cererii de concediere din calitatea de administrator al ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți", care a fost primită de aceasta la data 06.02.2021. Cererea de informare a fost recepționată potrivit avizului la data de 15.10.2021, fapt confirmat prin semnătura administratorului autorizat Odagiu Mariana pe cotorul scrisorii recomandate. (f.d.15, 15 verso Vol. I)

50. În lipsa unui răspuns la solicitarea înaintată, reclamantul Monastîrschi Ian la data de 23.12.2021 a depus o plângere către Șeful Inspecției teritoriale de muncă Bălți, cu cerința de a atragere la răspundere factorii de decizie a ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți”. (f.d.18, Vol. I)

51. Prin răspunsul din 27.01.2022 Inspecția teritorială de muncă Bălți, l-a informat pe reclamant că, prin faptul că până în prezent angajatorul nu a acceptat și nu s-a expus asupra cererii sale de demisie se încalcă prevederile art.265 din Codul Muncii. (f.d.19, Vol. I)

52. Reieșind din actele cauzei instanța constată că, reclamantul la data de 07.03.2022 s-a mai adresat cu o cerere către administratorul insolvabilității Odagiu Mariana, pentru a i se explica la ce etapă de examinare se află cererea sa de demisie și de a i se oferi un certificat despre perioada de angajare și salariul care nu a fost achitat, depunând, concomitent, încă o plângere la Inspecția teritorială de muncă Bălți la data de 07.03.2022. (f.d.16-17,20,21, Vol. I)

53. Potrivit răspunsului nr.38/M din 29.03.2022 a Inspecției teritoriale de muncă Bălți, reclamantului i s-a adus la cunoștință că, la caz, se atestă un litigiu de muncă, considerent din care Monastîrschi Ian urmează să se adreseze în instanța de judecată. (f.d.22, Vol. I)

54. Astfel, la data de 06.07.2022 reclamantul Monastîrschi Ian, a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți” cu privire la obligarea emiterii actului de demisie, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral, care a fost ulterior concretizată, așa cum la cererile enunțate supra reclamantul nu a primit răspuns.

55. În acest context, instanța reține că prezentul litigiu reiese din raporturile de muncă. La general, prin litigii de muncă se subînțeleg acele divergențe apărute între părțile raporturilor de muncă, în legătură cu realizarea unui drept la muncă, ce nu pot fi aplanate prin intermediul negocierilor benevole și pentru soluționarea cărora este necesar de a apela la o procedură (inclusiv la un organ competent) prevăzută de legislație.

56. În conformitate cu art.348 din Codul muncii, jurisdicția muncii are drept obiect soluționarea litigiilor individuale de muncă şi conflictelor colective de muncă privind purtarea negocierilor colective, încheierea, executarea, modificarea, suspendarea sau încetarea contractelor colective şi individuale de muncă, a convențiilor colective prevăzute de prezentul cod, precum şi soluționarea conflictelor colective privind interesele economice, sociale, profesionale şi culturale ale salariaților, apărute la diferite niveluri între partenerii sociali.

57. Potrivit art.354 din Codul muncii, Se consideră litigii individuale de muncă divergențele dintre salariat şi angajator privind: a) încheierea contractului individual de muncă; b) executarea, modificarea şi suspendarea contractului individual de muncă; c) încetarea şi nulitatea, parţială sau totală, a contractului individual de muncă; d) plata despăgubirilor în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligaţiilor de către una din părţile contractului individual de muncă; e) rezultatele concursului; f) anularea ordinului (dispoziţiei, deciziei,

hotărîrii) de angajare în serviciu, emis conform art.65 alin.(1); h) alte probleme ce decurg din raporturile individuale de muncă.

58. Astfel instanța atestă, la caz, reieșind din răspunsul Inspecției teritoriale de muncă Bălți din 29.03.2022, existența unui litigiu de muncă, ce urmează a fi soluționat în instanța de judecată.

59. ***Deci, cu referire la cerința reclamantului privind obligarea pârâtului de a emite decizie de acceptare a demisiei lui Monastîrschi Ian din 06.02.2021, instanța reține următoarele.***

60. În conformitate cu art.81 alin.(3) din Codul muncii, Contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărîrii) angajatorului, care se aduce la cunoştinţa salariatului, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepţionării/înştiinţării, cel tîrziu la data eliberării din serviciu, cu excepţia cazului în care salariatul nu lucrează pînă în ziua eliberării din serviciu (absenţă nemotivată de la serviciu, privaţiune de libertate etc.). Ordinul (dispoziţia, decizia, hotărîrea) angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conţină referire la articolul, alineatul, punctul şi litera corespunzătoare din lege.

61. Conform art.85 alin.(1), (3), (41) din Codul muncii, salariatul are dreptul la demisie – desfacere a contractului individual de muncă, cu excepţia prevederii alin.(41), din proprie iniţiativă, anunţînd despre aceasta angajatorul, prin cerere scrisă, cu 14 zile calendaristice înainte. Curgerea termenului menţionat începe în ziua imediat următoare zilei în care a fost înregistrată cererea. După expirarea termenelor indicate la alin.(1), (2) şi (41), salariatul are dreptul să înceteze lucrul, iar angajatorul este obligat să efectueze achitarea deplină a drepturilor salariale ce i se cuvin salariatului în termenele prevăzute la art.143 şi să-i elibereze documentele legate de activitatea acestuia în unitate. Conducătorul unităţii (al filialei sau reprezentanţei), adjuncţii lui şi contabilulşef sînt în drept să demisioneze, anunţînd despre aceasta angajatorul, prin cerere scrisă, cu o lună înainte.

62. Coroborând normele enunțate supra în raport cu probatoriul cauzei instanța constată temeinicia pretenției reclamantului cu privire la obligarea pârâtului ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți” de a emite decizie de acceptare a demisiei reclamantului Monastîrschi Ian, or acesta este un drept al salariatului.

63. Mai mult ca atât, conform Contractului din 21.03.2017, încheiat între Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al RM, în calitate de fondator și reclamantul Monastîrschi Ian, pct.8.5. reiese că, administratorul interimar are dreptul la demisie înainte de expirarea duratei contractului, cu informarea în scris a fondatorului, cu o lună înainte, în cazul: a) neexecutării sistematice de către fondator a obligațiilor contractuale; b) adoptării de către fondator a deciziilor care conduc la limitarea competenței sau încălcarea drepturilor administratorului interimar; c) intervenţiei în activitatea administratorul interimar care poate conduce sau a condus la rezultate economico-financiare negative pentru întreprindere; d) incapacităţii de muncă ce împiedică executarea obligaţiilor contractuale.

64. Aşadar, la caz, incidente sunt prevederile contractuale de la lit. a) or potrivit extraselor din contul curent al persoanei asigurate reiese că, angajatorul nu achitat salariul reclamantului în perioada 01.07.2020 până la 06.02.2021, la fel, şi lit.b) or, instanța constată cu certitudine că, pârâtul ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălți" este declarat insolvabil prin hotărârea din 02.05.2018 și atribuțiile de conducere a întreprinderii insolvabile au fost preluate de administratorul insolvabilității Odagiu Mariana.

65. În ordinea celor relatate, instanța ajunge la concluzia de a obliga pârâtul ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălți" de a emite actul de dispoziție prin care să fie demisionat Monastîrschi Ian din funcția deținută, cu aducerea la cunoștința ultimului a actului respectiv sub semnătură.

66. În context, cu referire la argumentul reprezentantului pârâtului, lichidatorului Odagiu Mariana, precum că, semnarea ordinului de concediere nu este obligația sa, instanța reiterează că, potrivit art. 61 alin. (4), lit. m) din Legea Insolvabilității, (4) Dacă, prin hotărîre, adunarea creditorilor nu prevede altfel, comitetul creditorilor are următoarele atribuţii: m) să hotărască deschiderea, transformarea sau lichidarea filialelor şi a reprezentanţelor societăţii aflate în proces de insolvabilitate, numirea şi eliberarea din funcţie a conducătorilor acestora. La fel, potrivit art.66 alin.(1), lit.b) din Legea Insolvabilității, (1) Administratorul şi lichidatorul au următoarele atribuţii principale:b) deschiderea, examinarea, sigilarea, sechestrarea încăperilor de producţie, a depozitelor, spaţiilor comerciale şi administrative, altor asemenea; evacuarea bunurilor şi a persoanelor din încăperile ocupate ilegal; inventarierea patrimoniului debitorului, partajarea lui, adoptarea de măsuri pentru conservarea masei debitoare.

67. Astfel, în corespundere cu normele enunțate, la data de 20.01.2021 administratorul insolvabilității Odagiu Mariana a emis un ordin, privind petrecerea inventarierii la întreprinderea debitoare, punând chestiunea dată în obligația contabilului Bergher Maria și administratorului Monastîrschi Ian. (f.d.77)

68. Ulterior, la data de 12.02.2021 comitetul creditorilor în corespundere cu art.61 alin.(4), lit.m) din Legea Insolvabilității, enunțat mai sus, de facto, a decis asupra emiterii ordinului de demisie a reclamantului Monastîrschi Ian, condiționând acceptarea cererii cu obligația reclamantului mai întâi de a efectua inventarierea. (f.d.78)

69. În acest sens, instanța atenționează că, deși hotărârea comitetului creditorilor nu a fost contestată, lichidatorul Odagiu Marina nu poate îngrădi dreptul reclamantului la demisie, or deși hotărârile comitelui creditorilor/adunării creditorilor și administratorului insolvabilității/lichidatorului sunt obligatorii pentru participanții la procesul de insolvabilitate a debitorului ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălți", drepturile acestora în calitate de salariați sunt guvernate de legislația muncii, anume de Codul Muncii, care garantează libertatea muncii, precum și interzicerea muncii forţate (obligatorii) și discriminării după orice criteriu (art.5 Codul Muncii).

70. Instanța reține suplimentar că demisia reprezintă un act juridic unilateral de voință al salariatului, iar realizarea dreptului la încetarea raporturilor de muncă din inițiativa

acestuia nu este condiționată de acordul angajatorului, ci exclusiv de respectarea termenului de preaviz prevăzut de lege. Or, potrivit art.85 Codul muncii, după expirarea termenului de preaviz, salariatul este în drept să înceteze activitatea, iar angajatorului îi revine obligația corelativă de a perfecta încetarea raporturilor de muncă prin emiterea actului administrativ corespunzător și efectuarea tuturor formalităților prevăzute de lege.

71. În această ordine de idei, instanța subliniază că neemiterea ordinului de concediere nu poate avea ca efect menținerea forțată a raporturilor de muncă împotriva voinței salariatului, deoarece o asemenea interpretare ar contraveni principiului libertății muncii garantat de art.43 din Constituția Republicii Moldova și art.5 Codul muncii, care consacră dreptul fiecărei persoane la libera alegere a muncii și interzicerea muncii forțate.

72. Tot la acest capitol instanța indică și faptul că reclamantul, după depunerea cererii de demisie, a întreprins multiple demersuri în vederea clarificării situației sale juridice, adresând cereri repetate administratorului insolvabilității, solicitând informații privind examinarea demisiei sale și eliberarea documentelor aferente activității de muncă, însă aceste adresări au rămas fără răspuns. O asemenea conduită denotă neexecutarea obligațiilor angajatorului și menținerea reclamantului într-o stare continuă de incertitudine juridică.

73. Or, lipsa ordinului de concediere a împiedicat reclamantul să beneficieze efectiv de confirmarea încetării raporturilor sale de muncă și de exercitarea deplină a drepturilor sale sociale și patrimoniale, inclusiv obținerea actelor ce confirmă perioada activității de muncă și drepturile salariale aferente.

74. În consecință, instanța concluzionează că reclamantul și-a exercitat în mod legal și neechivoc dreptul la demisie, iar pârâtul, prin inacțiunea sa, a încălcat obligațiile prevăzute de legislația muncii privind perfectarea încetării raporturilor individuale de muncă. Din aceste considerente, cerința reclamantului privind obligarea ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți" de a emite ordinul de încetare a raporturilor de muncă și de a-l aduce la cunoștința reclamantului sub semnătură este întemeiată și urmează a fi admisă.

75. ***Cu privire la solicitarea reclamantului de încasarea din contul pârâtului ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți" în beneficiul lui Monastîrschi Ian a salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, precum și îndemnizației datorată pentru incapacitatea temporară de muncă, instanța reține următoarele:***

76. Conform art. 1 Codul muncii, salariat – persoană fizică (bărbat sau femeie) care prestează o muncă conform unei anumite specialităţi, calificări sau într-o anumită funcţie, în schimbul unui salariu, în baza contractului individual de muncă.

77. În cinformitate cu art.7 alin.(1), (4) lit.a) Codul muncii, munca forţată (obligatorie) este interzisă. (4) La munca forţată (obligatorie) se atribuie: a) încălcarea termenelor stabilite de plată a salariului sau achitarea parţială a acestuia.

78. Potrivit art.9 alin.(1), lit.d) Codul muncii, salariatul are dreptul: d) la achitarea la timp şi integrală a salariului, în corespundere cu calificarea sa, cu complexitatea, cantitatea şi calitatea lucrului efectuat.

79. În temeiul art.10 alin.(2) lit.h) Codul muncii, angajatorul este obligat: h) să plătească integral salariul în termenele stabilite de prezentul cod, de contractul colectiv de muncă şi de contractele individuale de muncă.

80. La fel, instanța reiterează că potrivit art.45 din Codul muncii, Contractul individual de muncă este înţelegerea dintre salariat şi angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcţie, să respecte regulamentul intern al unităţii, dacă este elaborat şi aprobat de angajator, iar angajatorul se obligă să-i asigure condiţiile de muncă prevăzute de prezentul cod, de alte acte normative ce conţin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum şi să achite la timp şi integral salariul.

81. Prevederile art.128 alin.(1)-(2) din Codul muncii stabilesc că, salariul reprezintă orice recompensă sau cîştig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată. La stabilirea şi achitarea salariului nu se admite nici o discriminare pe criterii de sex, vîrstă, dizabilitate, origine socială, situaţie familială, apartenenţă la o etnie, rasă sau naţionalitate, opţiuni politice sau convingeri religioase, apartenenţă sau activitate sindicală.

82. În același context instanța reține Convenţia nr.95/1949 privind protecţia salariului, în care la art.(1) e stipulat că, în sensul prezentei convenţii, termenul salariu înseamnă, oricare i-ar fi denumirea sau modul de calcul, remunerarea sau câştigurile susceptibile de a fi evaluate în bani şi stabilite prin acordul părţilor sau de către legislaţia naţională, pe care cel care angajează le datorează unui lucrător în baza unui contract de muncă, scris sau verbal, fie pentru munca efectuată sau care urmează a fi efectuată, fie pentru serviciile prestate sau care urmează a fi prestate.

83. La fel, art. 10 al Convenției menționate, salariul nu va putea fi poprit sau cesionat decât în limitele şi modalităţile prevăzute de către legislaţia naţională. Salariul trebuie să fie protejat contra popririi sau cesiunii, în măsura considerată necesară pentru asigurarea întreţinerii lucrătorului şi a familiei sale.

84. Prin prisma normelor pre citate urmează a fi apreciat caracterul ilegal al reținerilor salariale din partea ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți” în privința lui Monastîrschi Ian.

85. La caz, instanța stabilește că, prin cererea de concretizare reclamantul Monastîrschi Ian prin intermediul avocatului Janu Anatolie a solicitat încasarea salariului neachitat pentru perioada 01.07.2020-06.02.2021 ceea ce constituie 44 723,64 lei.

86. În sensul dat, reține instanța că, inițial, în vederea stabilirii cuantumului salariului mediu, reclamantul, la data de 29.04.2022 și la 28.06.2022 prin intermediul avocatului Janu Anatolie, s-a adresat către CNAS subdiviziunea Bălți și către pârâtul ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți” cu cereri privind eliberarea informației ce ține de certificatul cu privire la muncă și salariu a reclamantului, cu privire la existența datoriei salariale, copia hotărârii adunării creditorilor din 12.01.2021, veniturile lunare obținute de Monastîrschi Ian de la ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți”, cât și contribuțiile calculate și transferate de pârât

la bugetul asigurărilor sociale de stat pentru angajatul Monastîrschi Ian. (f.d.27, 28, Vol. I)

87. Tot aici, urmează a fi reținute prevederile art. 67 din Codul muncii, în conformitate cu care, angajatorul este obligat să elibereze gratuit salariatului, în termen de 3 zile lucrătoare, la cererea lui scrisă, un certificat cu privire la munca în cadrul unităţii respective, în care urmează să se indice specialitatea, calificarea, funcţia, durata muncii şi cuantumul salariului.

88. Reieșind din informația prezentată de Casa Națională de Asigurări Sociale și anume Contul curent al persoanei asigurate, în coraport cu certificatul nr.01/05 din 29.05.2023 privind restanța salarială, semnat de contabilul șef al ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți", instanța constată cu certitudine că, angajatorul nu a achitat salariul reclamantului în perioada 01.07.2020-06.02.2021, iar suma restanței salariale constituie 44 723 lei. (f.d.30-31, 95, 96, Vol. I)

89. În altă ordine de idei, instanța remarcă că, potrivit art.123 alin.(1) din Codul Muncii, concediul medical plătit se acordă tuturor salariaţilor şi ucenicilor în baza certificatului medical eliberat potrivit legislaţiei în vigoare.

90. La fel, potrivit art.4 alin.(21), lit, a), din Legea privind îndemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, începînd cu anul 2013, plata indemnizaţiei pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obişnuite sau de accidente nelegate de muncă, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(3) din prezentul articol, se efectuează în modul următor: a) primele cinci zile calendaristice de incapacitate temporară de muncă se plătesc din mijloacele angajatorului, ale liber-profesionistului ce practică activitate în sectorul justiţiei, însă nu mai mult de 15 zile cumulative pe parcursul unui an calendaristic în cazul mai multor perioade de incapacitate temporară de muncă. În cazul şomerilor, îndemnizaţia pentru incapacitate temporară de muncă se plăteşte din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat din prima zi.

91. Astfel, reieșind din normele enunțate, instanța ajunge la concluzia temeiniciei încasării din contul angajatorului a îndemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă a reclamantului, pentru lunile octombrie 2020 și decembrie 2020 în sumă totală de 1 855,75 lei.

92. Remarcă instanța că, încasarea restanței salariale în mărime de 44 723 lei, precum și a îndemnizației pentru concediul medical plătit în sumă de 1 855,75 lei, rezultă din probele anexate de reclamant, inclusiv și din tabelele de evidență a folosirii timpului de muncă și listele de calcul, în privința lui Monastîrschi Ian, pentru perioada 01.07.2020-06.02.2021. (f.d.97-110, Vol. I)

93. Totodată, instanța reține că dreptul la salariu reprezintă un drept fundamental al salariatului, garantat atât de legislația națională, cât și de convențiile internaționale la care Republica Moldova este parte. Salariul constituie contraprestația muncii efectiv prestate și reprezintă principala sursă de existență a salariatului și a familiei acestuia, motiv pentru care achitarea integrală și în termen a acestuia constituie o obligație imperativă a angajatorului.

94. Cu referire la indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, instanța constată că reclamantul a prezentat probe suficiente care confirmă existența certificatelor medicale și dreptul acestuia la plata indemnizației corespunzătoare. În lipsa unor probe contrare prezentate de pârât, instanța apreciază că neplata indemnizației respective constituie o încălcare directă a obligațiilor prevăzute de legislația muncii și de legislația asigurărilor sociale.

95. Prin urmare, ținând cont de totalitatea probelor administrate și de lipsa unor dovezi care ar confirma stingerea obligațiilor salariale ale pârâtului, instanța consideră pe deplin întemeiate pretențiile reclamantului privind încasarea restanței salariale în sumă de 44 723 lei și a indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă în sumă de 1 855,75 lei de la ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți" în beneficiul lui Monastîrschi Ian.

96. ***Cu referire la cerința privind încasarea din contul pârâtului în folosul reclamantului a plăților suplimentare de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere achitării salariului și îndemnizației pentru buletin de boală, instanța reține următoarele:***

97. Potrivit art.330 alin.(1) lit.e), alin.(2) din Codul muncii, Angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligaţie survine, în particular, în caz de: e) reţinere a plăţii salariului. În caz de reţinere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizaţiei de concediu (art.117), a plăţilor în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăţi (art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întîrziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

98. Din conținutul normei legale citate rezultă că pentru angajarea răspunderii angajatorului sub forma plății suplimentare de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere este necesară întrunirea cumulativă a două condiții, și anume: existența unei întârzieri la plata sumelor datorate salariatului și existența culpei angajatorului în admiterea acestei întârzieri.

99. În speță, instanța constată că neachitarea drepturilor salariale ale reclamantului și a indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă a avut loc în contextul aflării pârâtului în procedură de insolvabilitate încă din data de 02.05.2018, fapt confirmat prin Hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești.

100. Instanța reține că procedura de insolvabilitate presupune existența unei stări de incapacitate de plată caracterizată prin imposibilitatea debitorului de a executa creanțele scadente ale creditorilor din cauza insuficienței mijloacelor bănești disponibile. Respectiv, dificultățile financiare ale pârâtului au fost constatate prin hotărâre judecătorească și au determinat instituirea administrării speciale a patrimoniului întreprinderii.

101. Totodată, instanța observă că după intentarea procedurii de insolvabilitate activitatea economică și financiară a întreprinderii pârâte s-a desfășurat sub controlul administratorului insolvabilității și al organelor procedurii de insolvabilitate, iar

disponibilitatea mijloacelor băneşti ale debitorului era determinată de masa debitoare existentă şi de ordinea legală de satisfacere a creanţelor creditorilor.

102. În aceste circumstanţe, instanţa apreciază că neachitarea drepturilor salariale ale reclamantului nu poate fi calificată drept o conduită culpabilă deliberată sau arbitrară a angajatorului, ci reprezintă consecinţa directă a stării obiective de insolvabilitate şi a incapacităţii generale de executare a obligaţiilor pecuniare ale întreprinderii.

103. Or, răspunderea prevăzută de art.330 alin.(2) Codul muncii are caracter sancţionator şi presupune existenţa vinovăţiei angajatorului în reţinerea plăţilor datorate salariatului. În lipsa culpei angajatorului, aplicarea penalităţii de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere ar contraveni naturii juridice a acestei forme de răspundere patrimonială.

104. Instanţa mai reţine că reclamantul nu a prezentat probe care ar demonstra că administratorul insolvabilităţii sau pârâtul ar fi dispus de suficiente mijloace financiare pentru stingerea creanţelor salariale, însă ar fi refuzat cu rea-credinţă executarea obligaţiilor respective ori ar fi favorizat selectiv alţi creditori cu încălcarea ordinii prevăzute de lege.

105. Dimpotrivă, materialele cauzei confirmă că întreprinderea pârâtă se afla într-o stare financiară precară de durată, fiind supusă procedurii de insolvabilitate pe întreaga perioadă pentru care se solicită aplicarea plăţilor suplimentare.

106. În consecinţă, deşi instanţa constată temeinicia creanţei salariale de bază şi a indemnizaţiei pentru incapacitate temporară de muncă, aceasta apreciază că în speţă nu sunt întrunite condiţiile legale pentru antrenarea răspunderii suplimentare prevăzute de art.330 alin.(2) Codul muncii.

107. Prin urmare, cerinţa reclamantului privind încasarea plăţilor suplimentare de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere a achitării salariului şi indemnizaţiei pentru incapacitate temporară de muncă, în sumă de 55 552,29 lei, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

108. ***În raport cu pretenţia reclamantului privind încasarea din contul pârâtului ÎS „Staţiunea Tehnologico-Experimentală Bălţi" a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, pentru neemiterea la timp a deciziei de acceptare a demisiei şi neachitare la timp a salariului, instanţa reţine următoarele:***

109. În conformitate cu art.327 alin.(1) Codul muncii, Partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul) care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligaţiilor sale de muncă, un prejudiciu material şi/sau moral celeilalte părţi repară acest prejudiciu conform prevederilor prezentului cod şi altor acte normative.

110. Potrivit prevederilor art.329 Codul muncii, (1) Angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. (2) Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părţi. Litigiile şi conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se

soluţionează de instanţa de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

111. Instanța reține că prejudiciul moral constă în suferințele psihice, stările de neliniște, incertitudine, stres și afectare emoțională cauzate persoanei prin încălcarea drepturilor sale personale nepatrimoniale ori prin atingerile aduse intereselor sale legitime.

112. În speță, instanța constată că reclamantul a fost lipsit pentru o perioadă îndelungată atât de drepturile salariale cuvenite, cât și de posibilitatea de a obține formalizarea încetării raporturilor sale de muncă, deși și-a exprimat în mod expres voința de demisie încă din data de 06.02.2021.

113. Totodată, materialele cauzei confirmă că reclamantul a adresat în repetate rânduri cereri administratorului insolvabilității privind examinarea cererii sale de demisie, eliberarea actelor aferente activității sale și achitarea drepturilor salariale restante, însă aceste solicitări au rămas fără un răspuns efectiv din partea pârâtului.

114. Instanța apreciază că o asemenea conduită pasivă a angajatorului a generat reclamantului o stare continuă de incertitudine juridică și insecuritate socială, afectându-i echilibrul emoțional și starea psihologică, cu atât mai mult cu cât reclamantul este persoană de vârstă pensionară și a invocat existența unor probleme de sănătate.

115. În acest sens, instanța reține că lipsirea reclamantului de mijloacele salariale necesare pentru întreținere și tratament medical, coroborată cu imposibilitatea obținerii documentelor privind încetarea raporturilor de muncă, reprezintă circumstanțe obiective apte să genereze suferințe morale și afectarea vieții cotidiene a persoanei.

116. Totodată, instanța observă că prejudiciul moral suferit de reclamant derivă nu doar din neachitarea salariului, ci și din atitudinea angajatorului manifestată prin ignorarea repetată a demersurilor formulate de reclamant și tergiversarea nejustificată a soluționării situației sale juridice.

117. În același timp, instanța ține cont și de circumstanțele obiective ale cauzei, și anume faptul că pârâtul se află în procedură de insolvabilitate din anul 2018, aflându-se într-o stare financiară dificilă, ceea ce exclude caracterul intenționat al neexecutării obligațiilor pecuniare față de reclamant.

118. Prin urmare, la determinarea cuantumului despăgubirii morale, instanța apreciază necesar a asigura un just echilibru între gravitatea încălcărilor admise față de reclamant, intensitatea suferințelor morale cauzate acestuia și circumstanțele economico-financiare în care se află pârâtul.

119. Instanța reține că despăgubirea morală trebuie să aibă un caracter compensatoriu rezonabil și echitabil, fără a constitui o sursă de îmbogățire nejustificată pentru persoana vătămată.

120. În aceste circumstanțe, ținând cont de durata încălcării drepturilor reclamantului, de natura raporturilor juridice dintre părți, de conduita pârâtului, precum și de consecințele morale suportate de reclamant, instanța apreciază drept echitabilă

compensarea prejudiciului moral în cuantum de un salariu mediu lunar al reclamantului, respectiv suma de 7 840 lei.

121. Prin urmare, instanța concluzionează că pretenția privind repararea prejudiciului moral este întemeiată parțial și urmează a fi admisă în limita sumei de 7 840 lei, iar în rest urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

122. În consecință, având în susținere dispozițiile legale menționate supra și apreciind probele administrate în ansamblul lor, din punct de vedere al pertinenței, veridicității și concludenței acestora, instanța ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată înaintată de Monastîrschi Ian împotriva ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Bălți", privind obligarea emiterii actului de demisie, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral, urmează a fi admisă parțial.

În conformitate cu art.236, 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată-

,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată, înaintată de Monastîrschi Ian către ÎS „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Bălți", în calitate de intervenient accesoriu Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la obligarea emiterii actului de demisie, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral.

Se obligă ÎS „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Bălți" de a emite actul de dispoziție prin care să fie demisionat Monastîrschi Ian din funcția deținută, cu aducerea la cunoștința ultimului a actului respectiv sub semnătură.

Se încasează de la ÎS „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Bălți" în beneficiul lui Monastîrschi Ian salariul neachitat pentru perioada începând cu data de 01.07.2020 pînă la 06.02.2021, care constituie suma de 44 723 (patruzeci și patru mii șapte sute douăzeci și trei) lei.

Se încasează de la ÎS „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Bălți" în beneficiul lui Monastîrschi Ian indemnizația pentru incapacitatea temporară de muncă pentru lunile octombrie și decembrie 2020, în sumă de 1 855,75 (una mie opt sute cincizeci și cinci) lei.

Se încasează de la ÎS „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Bălți" în beneficiul lui Monastîrschi Ian suma de 7840 (șapte mii opt sute patruzeci) lei, cu titlu de prejudiciul moral.

În rest pretențiile se resping.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Snejana Dubceac**